

Til

Folketingets Transportudvalg

Holte, den 11. marts 2022

L 123 om ændring af færdselsloven og lov om private fællesveje

Som redaktør på Karnovs lovsamling "Vejlove" og medlem af fagpanelet på fagbladet Trafik & Veje samt forfatter af månedlige "Nyheder fra den vejjuridiske verden" i bladet har jeg med stor interesse læst det forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om private fællesveje, der blev fremsat som L 123 den 9. februar 2022.

Det giver mig anledning til at gøre opmærksom på et par forhold i den del af lovforslaget, der vedrører ændringer i lov om private fællesveje.

Lovforslagets § 2, nr. 1

Efter at have læst lovforslaget er det min vurdering, at der er en fejl i lovforslagets § 2, nr. 1.

Ifølge forslaget § 2, nr. 1, foretages der i privatvejslovens § 31, stk. 1, nr. 1, den ændring, at ordene "reglerne i lov om offentlige veje kapitel 4" udgår. I stedet indsættes: "§ 47".

Privatvejslovens § 31, stk. 1, nr. 1, har i dag følgende ordlyd:

§ 31. I forbindelse med vejudlæg udlægges

1) *hjørnearealer efter reglerne i lov om offentlige veje kapitel 4 om hjørneafskæring og...*

Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen i stedet have følgende ordlyd:

§ 31. I forbindelse med vejudlæg udlægges

1) *hjørnearealer efter reglerne i § 47 om hjørneafskæring og...*

Konsekvensen af, at ordene "lov om offentlige veje" udgår helt i bestemmelsen, vil være, at bestemmelsen henviser til § 47 i privatvejsloven, som ikke omhandler hjørneafskæring, men derimod omhandler enkeltstående arbejder i forbindelse med vedligeholdelse af private fællesveje i byer og bymæssige områder.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 1, at der "med forslaget henvises til § 47, hvorefter transportministeren kan fastsætte nærmere regler om hjørneafskæring af ejendomme, når dette er nødvendigt af hensyn til sikring af færdslen".

Der må med disse bemærkninger være tænkt på § 47 i lov om offentlige veje, idet denne bestemmelse netop giver transportministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om hjørneafskæring af ejendomme, når dette er nødvendigt til sikring af færdslen. Dette er også logisk, da der med den nuværende formulering af bestemmelsen henvises til regler i kapitel 4 i lov om offentlige veje.

Jeg håber, at denne henvendelse kan føre til, at lovforslaget ændres, så der rettes op på denne fejl.

Den foreslåede ændring af privatvejslovens henvisning til reglerne om hjørneafskæring giver samtidig anledning til at rejse spørgsmålet om, hvornår der forventes at blive fastsat regler om hjørneafskæring.

Da den nuværende lov om offentlige veje blev vedtaget af Folketinget i 2014, skete det med følgende bemærkninger til § 47:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for transportministeren til ved administrative regler at fastsætte regler om hjørneafskæring af ejendomme, når dette er nødvendigt til sikring af færdslen.

Hensigten er, at den gældende vejlovs §§ 39-41 skal videreføres i bekendtgørelsesform. Bestemmelserne er meget tekniske og svært tilgængelige, hvorfor det vurderes, at de egner sig bedre til at blive videreført i administrative bestemmelser.

Det var således ifølge lovforslaget hensigten, at videreføre de hidtil gældende regler om hjørneafskæring i bekendtgørelsesform. Mere end syv år senere er der desværre endnu ikke fastsat regler om hjørneafskæring.

Reglerne om hjørneafskæring fandtes i kapitel 4 i den tidligere lov om offentlige veje. Kapitel 4 havde overskriften "Sikring af vejanlæg", og reglerne om hjørneafskæring er da også – ligesom reglerne om byggelinjer – en mulighed for at sikre gode og fornuftige vejanlæg.

Derfor er det efter min vurdering stærkt beklageligt, at der endnu ikke er fastsat regler om hjørneafskæring. Jeg har da også kendskab til medarbejdere i kommunerne, der har spurgt til reglerne, fordi de manglende regler resulterer i dårligere vejforhold.

I den forbindelse bemærkes det, at reglerne i den tidligere lov om offentlige veje ikke var begrænset til situationer, hvor det var nødvendigt til sikring af færdslen, mens ministeren nu kun har hjemmel til at fastsætte regler om hjørneafskæring, når det er nødvendigt til sikring af færdslen.

Man har altså tidligere fundet det nødvendigt i almindelighed at sikre hjørneafskæringer. Behovet for hjørneafskæringer kan næppe antages at være blevet mindre i takt med at køretøjer generelt bliver større.

Lovforslagets § 2, nr. 2

Med lovforslagets § 2, nr. 2, lægges der op til at indsætte en ny bestemmelse (§ 83 a), der giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at indgå aftaler om serviceordninger vedrørende vintervedligeholdelse på private fællesveje:

§ 83 a. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med grundejerne af en vejstrækning om, at kommunen udfører de vintervedligeholdelses- og renholdelsesopgaver, der skal udføres efter § 79, stk. 1, for grundejernes regning.

Det er min vurdering, at den foreslåede formulering er uhensigtsmæssig, fordi den giver anledning til uklarhed i forhold til hvem, der skal indgå aftaler med.

Ordene "grundejerne af en vejstrækning" må naturligt forstås således, at det er ejerne af vejarealet (vejstrækningen), der skal indgås aftale med, mens det må være hensigten med bestemmelsen, at det er ejerne af de tilgrænsende ejendomme, der skal indgås aftale med.

I praksis ejes mange private fællesveje enten af kommunen eller af den ejer, som oprindeligt udstykkede området (og som nu kan være en afdød person, et dødsbo, eller et selskab, der ikke længere eksisterer). I tilfælde, hvor det f.eks. er kommunen, der ejer vejarealet, vil den foreslåede formulering naturligt kunne forstås sådan, at kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med kommunen om, at kommunen udfører opgaverne – måske for grundejernes regning.

Dette kan ikke være hensigten.

Den foreslåede bestemmelse nævner de opgaver, der skal udføres efter § 79, stk. 1. Efter § 79, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet bestemme, at ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, og som har vejret, skal rydde vejen for sne m.v.

For at undgå uklarhed ville det være naturligt at bruge den samme terminologi i den foreslåede nye bestemmelse.

Den nye § 83 a kunne derfor i stedet formuleres:

§ 83 a. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, og som har vejret om, at kommunen udfører de vintervedligeholdelses- og renholdelsesopgaver, der skal udføres efter § 79, stk. 1, for grundejernes regning.

Muligvis vil bestemmelsen endda kunne gøres mere enkel og entydig med følgende formulering:

§ 83 a. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med grundejerne langs en vejstrækning om, at kommunen udfører de vintervedligeholdelses- og renholdelsesopgaver, der skal udføres efter § 79, stk. 1, for grundejernes regning.

Det bemærkes for god ordens skyld, at formuleringen "grundejerne af en vejstrækning" også er brugt flere steder i bemærkningerne til lovforslaget.

Med venlig hilsen

René Aggersbjerg
Konsulent, cand.jur.
Redaktør på Karnovs lovsamling "Vejlove"
Medlem af Trafik & Vejes fagpanel

rene@aggersbjerg.net